

[Hauberg.]

når der er så få forældreråd, er grunden den, at man har givet dem alt for få beføjelser. Jeg har om dette sagt, at det kan jeg ikke tro er rigtigt, for der står i loven, at forældrerådene har ret til at tage et hvilket som helst spørgsmål angående skolen op til drøftelse. Nu vil det ærede medlem i stedet for disse forældreråd, som forældrene fuldkommen har forladt, gennemtrumfe en bestemmelse om, at de skal erstattes med obligatoriske skolenævn. Men når man ved, at tilslutningen blandt forældrene er så stærkt svingende, som den er, så er et sådant forslag efter min mening udemokratisk. Forældrenes ret bevarer forslaget og udvider forslaget, og denne ret har de, som undervisningsministeren sagde, også derigennem, at de til enhver tid kan holde møde om disse spørgsmål, og hvis spørgsmålene virkelig afføder almindelig interesse og tilslutning i befolkningen, tror jeg ikke kommunalbestyrelsen ret længe kan sidde et sådant spørgsmål overhørig.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: En del af den højttærede undervisningsministers argumentation i spørgsmålet om Ranum-sagen unddrager sig naturligvis debat, da der jo dog må være et vist lavmål, som må respekteres af os andre. (Afbrydelse af undervisningsministeren). Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at ministerbænkene er et geografisk meget gunstigt sted at afbryde fra, men når man har en kort bemærkning, kunne ministrene dog være så taktfulde, at de ikke stjæler ens taletid. Ministeren kan få ordet, så ofte han vil; jeg kan kun få ordet for en kort bemærkning. Ministerens partifælle, det ærede medlem hr. Hauberg, har betegnet ham som genial. Jeg kan ikke forhindre det ærede medlem hr. Hauberg i at have den mening, men jeg vil gerne have lov til at stille et spørgsmål til den højttærede minister: I hvilke love, forordninger, regler eller praksis har han hentet sin beføjelse til at tage ud til et seminarium og under trusel om disciplinære foranstaltninger, bøde eller andet forlange, at eleverne under kontrol skal skrive stille, som han derpå tager med sig for at sætte sig til at være censor over dem?

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg vil først sige til det ærede medlem vedrørende den enorme finfølelse, det ærede medlem udviste overfor det, han kaldte lavmålet, at det, som jeg hentydede til, er

en sag, der har været debatteret i dette ting i timevis, har været genstand for debat offentligt. Hvis man ikke kunne henvise til den stilling, det københavnske bystyre indtog i den sag, hvis det skal stride mod en slags finfølelse og være noget, der er under lavmålet, så synes jeg nok, det hele holder op. Fra den ene side skal man have lov til at vælte sig over hvem som helst, og når der så kommer bemærkninger, som generer denne side, er man som en mimose; så er det under lavmålet overhovedet at tale om noget sådant.

Jeg vil så gerne med hensyn til beføjelsen sige, at det er klart, at det falder ganske indenfor en seminarieforstanders bemyndigelse at anordne en prøve med hensyn til stil, det være sig terminsprøve, eksamensprøve eller en hvilken som helst prøve af den art. Når jeg kommer op til seminariet, forelægger sagen for seminarieforstanderen og fortæller ham, at jeg foreslår dette som en fremgangsmåde, er det ganske indenfor seminariets rammer. Og jeg ved, at der på enhver skole kan anordnes skriftlige prøver på ganske samme måde; man har det samme ved terminsprøver, hvor man anordner prøve under samme former som ved eksamen, men det har ikke spor med eksamen at gøre. Dette var en prøve, hvorved jeg stillede de unge mennesker overfor spørgsmål, som jeg syntes måtte være meget nærliggende for dem, der har været så stærkt optaget af denne sag, at de har villet udsætte sig for at overtræde lovene i den anledning.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg tvivler ikke om, at seminariet til enhver tid har ret til at underkaste eleverne en prøve, men det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, hvorfra ministeren henter sin beføjelse til at beordre eleverne til at skrive en sådan stil. Ministeren har her erkendt, at det var ham, der gav eleverne denne opgave, og han tog stilene med hjem; det var ikke seminariet.

Hvad angår den lille diskussion om lavmål, tvinger ministeren mig altså til at sige, at det dog hører til det ekstraordinære, at en minister har den dristighed, fordi et spørgsmål rejses på saglig måde af et medlem herinde, at kaste sig personlig over vedkommende og ovenikøbet sidestille spørgsmålet om en embedsmands — skal vi sige mindre gode nationale holdning under besættelsen med det forhold, at en kvinde får et barn.